

DECIZIE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Tamara Chișca-Doneva, Valentina Clevadî
Ion Druță, Nicolae Craiu

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Luxcar” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 iunie 2015,

c o n s t a t ă

La 09 iulie 2014, SRL „Luxcar” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva IFS mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 27 februarie 2014, de către inspectorii Direcției Control Fiscal a IFS mun. Chișinău a fost efectuat un control fiscal la fața locului pe adresa mun. Chișinău, str. Hristo Botev 2/6. În urma controlului efectuat, a fost întocmit actul nr. 1-657703 prin care s-a stabilit că SRL „Luxcar” desfășoară activitate în domeniul „arendei automobilelor” și dispune de mașină de casă și control cu memorie fiscală de model „Orgteh mini”, înregistrată la DAF Botanica cu nr. 0903017815 și posedă sigiliu aplicat de către Serviciul Fiscal cu nr. SF 027325. Potrivit actului, la efectuarea cumpărăturii de control, și anume avans pentru arendă, de către reclamantă a fost utilizată mașina de casă și control.

Indică SRL „Luxcar” că inspectorii Direcției Control Fiscal a IFS mun. Chișinău au considerat că întreprinderea a comis încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. b) din Titlul I al Codului fiscal, prin neprezentarea informației Serviciului Fiscal de Stat privind amplasarea subdiviziunii situate pe str. Hristo Botev 2/6, mun. Chișinău (punct mobil de recepție a comenzilor) și încălcarea prevederilor

art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal și pct. 8 lit. b), capitolul III din anexa 5 din Hotărârea Guvernului RM cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar nr. 474 din 28 aprilie 1998.

Menționează reclamanta că prin decizia IFS mun. Chișinău nr. 381/3/12 din 20 martie 2014, SRL „Luxcar” i-a fost aplicată amendă în mărime de 4000 lei pentru prezentarea organului fiscal a informației neveridice despre sediul subdiviziunii sale conform prevederilor art. 255 din Codul fiscal și amendă în mărime de 10 000 lei pentru utilizarea mașinii de casă și control care nu este înregistrată la organul fiscal în modul stabilit, conform art. 254 alin. (7) din Codul fiscal.

Declară SRL „Luxcar” că nefiind de acord cu sancțiunea aplicată, a depus la 23 aprilie 2014 contestație, solicitând anularea actului de control din 27 februarie 2014 și deciziei nr. 381/3/12 din 20 martie 2014, ca fiind ilegale și neîntemeiate. Prin decizia nr. 93 din 22 mai 2014, IFS mun. Chișinău a respins contestația depusă ca fiind neîntemeiată, cu menținerea deciziei din 20 martie 2014.

Consideră reclamanta că organul fiscal a interpretat în mod eronat prevederile art. 255 din Codul fiscal, deoarece întreprinderea este înregistrată pe adresa juridică mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă 29/2 of. 51 și nu deține alte sedii, însă ținând cont de genul său de activitate, acordă servicii în diferite sectoare teritoriale. În acest sens reține că, însăși de către inspectorul IFS mun. Chișinău la 20 februarie 2014, în cartela de înregistrare a mașinii de casă și control a fost trecut termenul „punct mobil” în dreptul punctului unde este indicată subdiviziunea întreprinderii și dat fiind faptul că este imposibilă determinarea concretă a amplasării acestui punct mobil, a fost indicată adresa juridică a întreprinderii.

Susține SRL „Luxcar” că potrivit specificului activității desfășurate, se conformează cerințelor clientului și predă autoturismele în locurile indicate și negociate cu clientul, inclusiv orice raion al țării sau orice locație din mun. Chișinău. Pentru a nu avea divergențe cu clienții privind starea tehnică a autoturismului închiriat, de obicei insistă și recomandă ca predarea-primirea să fie efectuată la un service auto autorizat, iar în lipsa cărorva preferințe din partea clientului, reclamanta recomandă stațiunea tehnică de pe str. H. Botev 2/6, mun. Chișinău. Totodată, accentuează că pe adresa indicată întreprinderea nu închiriaza careva spații, din care considerent str. H. Botev 2/6, mun. Chișinău nu poate fi considerată ca fiind un sediu nedeclarat.

Solicită reclamanta anularea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 381/3/12 din 20 martie 2014 „asupra cazului de încălcare a legislației de către SRL „Luxcar”, c/f 1011600044474” și a deciziei IFS mun. Chișinău nr. 93 din 22 mai 2014 de respingere a contestației depusă de către SRL „Luxcar” împotriva deciziei nr. 381/3/12 din 20 martie 2014.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 iunie 2015, acțiunea a fost admisă integral cu anularea deciziei nr. 381/3/12 din 20 martie 2014 și deciziei nr. 93 din 22 mai 2014 emise de către IFS mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de IFS mun. Chișinău și menținută hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 19 iunie 2015.

La 03 august 2016, IFS mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016 și hotărârii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 19 iunie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În susținerea recursului, IFS mun. Chișinău a invocat că hotărârile instanțelor ierarhic inferioare sunt neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural și fără aprecierea argumentelor invocate și probelor prezentate pe parcursul examinării pricinii.

Menționează recurentul că punctul de recepție a comenzilor de închiriere a autoturismelor de către SRL „Luxcar” amplasat pe str. H. Botev 2/6, mun. Chișinău se califică ca subdiviziune conform clasificatorului tipurilor de subdiviziuni indicate în anexa nr. 14 la Ordinul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 299 din 05 mai 2012 și respectiv, contribuabilul a avut obligația de înregistrare a subdiviziunii situate pe adresa indicată la organul fiscal teritorial.

Declară IFS mun. Chișinău că în rezultatul controlul efectuat la locul de aflare a locatorului pe str. H. Botev 2/6, mun. Chișinău, care aparține SRL „Luxcar”, s-a stabilit că la efectuarea cumpărăturii de control și anume, la achitarea avansului pentru arenda automobilului în sumă de 1880 lei a fost utilizată MCC de modelul „Orgteh-mini”, care nu era înregistrată la organul fiscal în modul stabilit, mașina de casă și control utilizată fiind înregistrată la organul fiscal pe adresa mun. Chișinău, str. Cuza-Vodă 29/2 of. 51.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016 redactată integral, a fost expediată în adresa recurentului IFS mun. Chișinău la 10 iunie 2016, potrivit scrisorii de însoțire nr. 6346, însă nu conțin date despre recepționarea acesteia.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către IFS mun. Chișinău la 03 august 2016, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 12 septembrie 2016, în adresa intimatei SRL „Luxcar” a fost expediată copia recursului declarat de către IFS mun. Chișinău cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

Intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 26 octombrie 2016 recursul declarat de către IFS mun. Chișinău a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii și anulării deciziei IFS mun. Chișinău nr. 93 din 22 mai 2014, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Potrivit art. 2 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, actul administrativ reprezintă o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii. Actului administrativ, în sensul prezentei legi, este asimilat contractul administrativ, precum și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

Din suportul probator prezent la materialele pricinii rezultă că la 27 februarie 2014, de către inspectorii Direcției Control Fiscal a IFS mun. Chișinău a fost efectuat un control fiscal la fața locului prin metoda verificării operative la punctul de recepție a comenzilor amplasat pe str. Hristo Botev 2/6, mun. Chișinău, ce aparține SRL „Luxcar” cu adresa juridică str. Cuza-Vodă 29/2 of. 51, în acest sens fiind întocmit actul de control nr. 1-657703 (f.d. 48).

În rezultatul controlului efectuat, a fost constatată încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. b) din Titlul I al Codului fiscal, manifestată prin neprezentarea informației Serviciului Fiscal de Stat privind amplasarea subdiviziunii situate pe str. Hristo Botev 2/6, mun. Chișinău (punct mobil de recepție a comenzilor) și încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal și pct. 8 lit. b), capitolul III din anexa 5 din Hotărârea Guvernului RM cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar nr. 474 din 28 aprilie 1998, prin utilizarea mașinii de casă și control care nu este înregistrată la organul fiscal în modul stabilit.

Prin decizia IFS mun. Chișinău nr. 381/3/12 din 20 martie 2014, pentru încălcările depistate în urma efectuării controlului, SRL „Luxcar” i-a fost aplicată amendă în mărime de 4000 lei pentru prezentarea organului fiscal a unor informații neveridice despre sediul subdiviziunii sale conform prevederilor art. 255 din Codul fiscal și amendă în mărime de 10 000 lei pentru utilizarea mașinii de casă și control care nu este înregistrată la organul fiscal în modul stabilit, conform art. 254 alin. (7) din Codul fiscal (f.d. 8).

În vederea respectării procedurii prealabile, la 23 aprilie 2014 SRL „Luxcar” a depus contestație, solicitând anularea actului de control din 27 februarie 2014 și a deciziei nr. 381/3/12 din 20 martie 2014, ca fiind ilegale și neîntemeiate (f.d. 9).

Prin decizia nr. 93 din 22 mai 2014, IFS mun. Chișinău a respins contestația depusă ca fiind neîntemeiată, cu menținerea deciziei din 20 martie 2014 (f.d. 11).

În consecință, la 09 iulie 2014, SRL „Luxcar” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva IFS mun. Chișinău, solicitând anularea deciziilor nr. 381/3/12 din 20 martie 2014 și nr. 93 din 22 mai 2014.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 iunie 2015, acțiunea a fost admisă integral cu anularea deciziei nr. 381/3/12 din 20 martie 2014 și deciziei nr. 93 din 22 mai 2014 emise de către IFS mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de IFS mun. Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 iunie 2015.

Analizând circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia instanțelor ierarhic inferioare privind anularea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 381/3/12 din 20 martie 2014 de sancționare a SRL „Luxcar”, or, întreprinderea este înregistrată pe adresa juridică mun. Chișinău str. Cuza-Vodă 29/2 of. 51 și nu deține alte sedii, iar ținând cont de genul de activitate, acordă servicii în diferite sectoare teritoriale.

Se reține că însuși funcționarul IFS mun. Chișinău la 20 februarie 2014, în Cartela de înregistrare a mașinii de casă și control în momentul înregistrării acesteia, a fixat termenul „punct mobil” în dreptul punctului unde este indicată subdiviziunea întreprinderii și dat fiind faptul că este imposibilă determinarea concretă a amplasării acestui punct mobil, a fost indicată adresa juridică a întreprinderii SRL „Luxcar” - mun. Chișinău str. Cuza-Vodă 29/2 of. 51. De asemenea și în actul de control nr. 1-657703 din 27 februarie 2014, a fost indicat că activitatea era desfășurată la un punct mobil de recepție a comenzilor.

Prin urmare, punctul mobil, și anume rulota, unde SRL „Luxcar” recepționează unele comenzi, nu constituie subdiviziune (filială) a persoanei juridice și nu necesită a fi înregistrată la organul competent, dat fiind caracterul ei mobil și imposibilitatea de a fi înregistrat pe o anumită adresă.

Mai mult ca atât, s-a stabilit că SRL „Luxcar” utilizează punctul mobil dat pentru executarea unor obligații în raport cu clienții și conform prevederilor art. 572-573 din Codul civil, locul de executare a obligațiilor poate fi stabilit de către părți, iar în cazul în care nu este determinat, executarea urmează a fi efectuată la domiciliul sau sediul creditorului la momentul nașterii obligației – în cazul obligației pecuniare; la locul aflării bunului în momentul nașterii obligației – în cazul obligațiilor de predare a unui bun individual determinat; la locul unde debitorul își desfășoară activitatea legată de obligație, iar în lipsa acestuia, la locul unde debitorul își are domiciliul sau sediul – în cazul unor alte obligații.

Astfel, nu există nici un impediment pentru părțile contractante să stabilească un alt loc de executare a obligațiilor decât sediul debitorului sau creditorului sau locul de aflare a subdiviziunii lor teritoriale.

Reieșind din cele menționate, nu este justificat nici argumentul recurentului IFS mun. Chișinău precum că pe adresa str. Hristo Botev 2/6, mun. Chișinău (locul amplasării punctului mobil), SRL „Luxcar” era obligată să înregistreze separat o mașină de casă și control, în condițiile în care dispune de mașină de casă și control cu memorie fiscală de model „Orgteh mini”, înregistrată la DAF Botanica cu nr. 0903017815 și posedă sigiliu aplicat de către Serviciul Fiscal cu nr. SF 027325.

Totodată, instanța de recurs consideră eronată și neîntemeiată admiterea pretenției și anularea de către instanțele ierarhic inferioare a deciziei IFS mun. Chișinău nr. 93 din 22 mai 2014 de respingere a cererii prealabile depusă de către SRL „Luxcar” împotriva deciziei nr. 381/3/12 din 20 martie 2014, deoarece decizia dată nu constituie un act administrativ și nu poate face obiectul acțiunii în contencios administrativ.

Decizia IFS mun. Chișinău nr. 93 din 22 mai 2014 reprezintă doar un răspuns al autorității publice emitente a actului administrativ la cererea prealabilă adresată de către SRL „Luxcar”, care cuprinde punctul de vedere cu privire la actul administrativ emis – decizia nr. 381/3/12 din 20 martie 2014 și nu poate fi considerată drept un act administrativ, deoarece nu produce nici un efect juridic prin ea însăși.

În aceste circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că hotărârile instanțelor ierarhic inferioare sunt întemeiate și urmează a fi menținute în partea anulării deciziei IFS mun. Chișinău nr. 381/3/12 din 20 martie 2014 cu privire la sancționarea SRL „Luxcar”, iar în partea anulării deciziei IFS mun. Chișinău nr. 93 din 22 mai 2014 de respingere a cererii prealabile urmează a fi casate, acțiunea în partea dată fiind neîntemeiată și necesită a fi respinsă.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârile instanțelor ierarhic inferioare în partea admiterii pretenției cu privire la contestarea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 93 din 22 mai 2014 și anulării acesteia sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de IFS mun. Chișinău, a căsa decizia Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 iunie 2015 în partea anulării deciziei nr. 93 din 22 mai 2014, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi de respingere a acțiunii SRL „Luxcar” privind anularea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 93 din 22 mai 2014 ca fiind neîntemeiată, în rest decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe a menține.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 iunie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Luxcar” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, în partea admiterii pretenției privind anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 93 din 22 mai 2014, și în această parte se emite o hotărâre nouă, prin care:

Se respinge acțiunea civilă a Societății cu Răspundere Limitată „Luxcar” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 93 din 22 mai 2014 de respingere a cererii prelabile depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Luxcar” împotriva deciziei nr. 381/3/12 din 20 martie 2014, ca fiind neîntemeiată.

În rest, decizia Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 iunie 2015 se mențin.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi

Ion Druță

Nicolae Craiu